

«El TC no podrà decidir una altra cosa que la constitucionalitat de l'Estatut»

JORDI XARGAYÓ

DIARI DE GIRONA, 25.03.07

-Amb el rebuig al recurs de la Generalitat per Pérez Tremps, l'Estatut està en serió perill?

-No. Hi ha un grup polític que ha combatut l'Estatut des de bon començament. Tracta de guanyar al Tribunal Constitucional el que no van aconseguir ni als Parlaments ni a les urnes. Joestic convençut de la constitucionalitat de l'Estatut i la defensarem amb tots els instruments que ens dóna l'Estat de Dret. Un recurs és un instrument més.

-Amb la majoria conservadora al TC, al final l'Estatut serà el que volia, o no volia, el PP?

-No vull pressuposar. Amb majories o minories, joestic convençut que és constitucional. I quan el tribunal abordi el tema, que no sé quan serà, no podrà decidir una altra cosa que la seva constitucionalitat, des del meu punt de vista.

-Quan surti del Constitucional, l'Estatut s'assemblarà com un ou a una castanya del que va aprovar el Parlament de Catalunya?

-No. Estick convençut que sortirà el que va aprovar el poble de Catalunya, que és el que nosaltres hem defensat. Ara i després.

-Les al·legacions presentades pel Govern espanyol deixen en paper mullat l'acord d'inversió en infraestructures i només recullen el deure constitucional a conèixer la llengua castellana? Quedarà esmicolat l'esperit que tenia l'Estatut?

-L'Estatut diu el que diu i qualsevol part fa una interpretació o una altra. El que vostè em diu és una interpretació que fa l'advocat de l'Estat. I, per cert, per defensar la constitucionalitat de l'Estatut. L'acord d'infraestructures, paper

mullat? No. Sabem el que diu la disposició transitòria. Diu que Catalunya tindrà la participació que es correspon amb el seu PIB. Ara bé, el volum total de les inversions de l'Estat ja sabem que cada any l'aprova les Corts Generals. No cal que ho digui l'advocat de l'Estat. Però, decidit el volum total per part de les Corts, el 18% s'ha d'invertir a Catalunya. I això l'Estatut ho deixa clar.

-O sigui que vostè està convençut que l'Estatut serà un bon instrument per millorar l'autogovern?

- És o serà un bon instrument. Tot i que hi hagi recursos, és una llei vigent. I una llei que obliga les parts, el Govern de Catalunya i l'Estat.

-Què suposaria una sentència desfavorable o molt restrictiva?

-No m'agrada fer política ficció. Estic convençut de la seva constitucionalitat i és el que defensarem.

-Està d'acord que un dels problemes més importants de Catalunya és el finançament i el dèficit d'infraestructures?

-Catalunya té problemes i grans oportunitats. Un dels problemes històrics és el finançament i la manca d'infraestructures, que van lligats. Ara s'estan executant més inversions que mai. És inqüestionable amb xifres a la mà. I són inversions que continuaran, perquè hi ha projectes en marxa i perquè aquest compromís el recull l'Estatut. Igual que recull també els principis del nou finançament.

-En aquest sentit, no hauria estat més pragmàtic no reformar l'Estatut i haver negociat amb el Govern Zapatero millorar el finançament i resoldre el dèficit d'infraestructures?

-Ni m'ho plantejo. Som on som. Ara el que tenim és un Estatut que dona grans possibilitats per millorar el nostre autogovern i el finançament.

-Amb raó o sense, és esgotador que Catalunya hagi d'estar sempre en lluita amb els Governos centrals?

-No en diria lluita. És normal que hi hagi una certa confrontació perquè una part dels interessos no són coincidents. Això forma part de la normalitat i no cal

esquinçar-se les vestidures.

-I és més difícil per a vostès haver-ho de discutir amb un govern afí i amic que amb un d'un partit polític adversari?

-Dit d'una altra manera. Algú pensa que amb un govern del PP tindria millor avui el Govern de Catalunya la discussió del desplegament de l'Estatut i les infraestructures? Hi ha algú a Catalunya que pensi que amb un PP governant a Madrid ho tindriem millor? Jo crec que no. Ho preguntí en qualsevol enquesta. Això no vol dir que tinguem un camí de roses.

-A banda de la concepció centralista d'Espanya, Madrid ha avançat aquests últims anys econòmicament, socialment i empresarialment mentre que a Catalunya a vegades ens preocupàvem massa de qüestions etèries?

-Madrid ha jugat amb l'àrbitre de part seva. I, certament, a Catalunya en determinats moments hi ha hagut massa conformisme, cofoisme, manca d'ambició i, segurament, massa gesticulació. Crec que podem recuperar el temps perdut si ens dediquem a treballar.

-Vostè ha estat ministre. El poder polític real és Madrid?

-El poder està molt repartit, afortunadament.

-Les decisions polítiques importants es prenen a Madrid?

-Depèn de quines decisions. Unes es prenen a l'Ajuntament, d'altres al Govern de Catalunya i d'altres a Madrid. Del que es tracta és que dels temes que afecten Catalunya la majoria de les decisions es prenguin aquí. Això del poder absolut afortunadament és història. Cada vegada està més repartit.

-A vegades no està ni a la política...

-Exacte. I també està a Brussel·les.

-I a Espanya en aquests moments el Poder Judicial té un pes molt important?

-Massa. La dreta, quan perd el poder polític, tracta d'utilitzar-ne d'altres, l'econòmic, que normalment sempre està en les seves mans, i després el judicial,

que és conservador per naturalesa.

-En síntesi, quina idea de país té per a Catalunya per als pròxims anys?

-Seria motiu d'una conferència, però li diré que és fer un país més cohesionat socialment, més pròsper econòmicament, amb més ambició col·lectiva i amb més capacitat d'autogovern.

-Catalunya, a diferència de la resta d'Espanya, va estar en la primera línia de la revolució industrial del segle XIX. Creu que també hi està en l'actual revolució tecnològica o en aquesta hem quedat enrere?

-No hem quedat enrere. El que passa és que els altres també s'han espavilat. I es bo que sigui així. Si es mira la inversió en recerca i el grau de penetració de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, Catalunya és una comunitat de les de més pes a Espanya i de les regions europees més avançades.

-El Govern català no hauria de fer un esforç inversor més important en aquest camp?

-S'està fent. La inversió en infraestructures no vol dir només ferrocarril i carreteres, sinó també de recerca i de telecomunicacions.

-Té alguna lògica que l'any 2005 la inversió en R+D+I (195 milions d'euros) fos quasi la mateixa que els 163 milions que va perdre TV3?

-Segurament no. A mi m'agradaria que TV3 tingués més capacitat per autofinçar-se i poder tenir més recursos per destinar a recerca. Ara, nosaltres estem molt per damunt de la mitjana espanyola en inversió pública-privada de recerca. El nostre objectiu és superar el 2% del PIB en l'horitzó del 2010. La immensa majoria de les comunitats autònomes espanyoles no ho aconseguiran.

-Amb TV3, la Generalitat haurà d'adoptar algun dia una mesura com la de Zapatero amb RTVE?

-No es poden comparar. RTVE portava molts anys amb moltes inèrcies i dèficits arrossegats que cap govern volia resoldre. Aquest ho ha fet. La situació de TV3 no és la mateixa.

-Té un endeutament elevat.

-Sí. Hi ha un contracte-programa i s'estan fent els esforços per mirar de racionalitzar la despesa al màxim i millorar la gestió.

-L'organització territorial de Catalunya es farà aquesta legislatura?

-Aquest és l'objectiu. Suposo que aquest és el país en el qual més s'ha parlat d'organització territorial en els darrers trenta anys. Espero que es pugui millorar per donar millors serveis i per apropar l'administració a l'administrat.

-Es necessària per al país l'ordenació territorial? Podríem passar sense?

-Organització territorial ja n'hi ha. L'any 1987 es varen aprovar unes lleis. Es va suprimir la Corporació Metropolitana i es varen crear els Consells Comarcals. El que hem de fer és anar cap a una organització territorial que no incrementi el nivell d'administracions, ni la burocràcia, sinó tot el contrari. Si és possible, simplificar l'administració i pensant sempre en els ciutadans, en els serveis que rebran.

-Les vegueries no suposaran un augment d'administració?

-No necessàriament. Depèn com es faci. Aquí tenim el repte. Redefinir el paper del conjunt, no de crear més administracions.

-El Govern català tindrà veu i vot en l'adjudicació de la terminal sud de l'aeroport de Barcelona?

- Veu sí. Vot no. Qui pren la decisió formalment és Aena i nosaltres no som en el seu consell. El que sí puc assegurar és que la decisió d'Aena serà presa d'acord amb la Generalitat.

-Aena és més poderosa que el mateix Govern?

-En absolut. Això és un mite que no es correspon amb la realitat.

-Aspirar a tenir vols intercontinentals és realista?

-Tenim vols intercontinentals. Ara bé, cal recordar que els vols els fan les

companyies i els fan si hi ha demanda. Aquí es varen començar a fer vols amb la Xina i van acabar suprimits. No hi havia demanda. Del que es tracta és de tenir les infraestructures que permetin atendre la demanda i fins ara no les teníem. Hi ha havia companyies que s'hi volien instal·lar i no teníem espai. Amb la nova terminal, tot això serà possible, però no ens enganyem. Aquestes coses no es decideixen amb el Diari Oficial. Les acaba decidint el mercat. No únicament, però si es posen en marxa vols que no tenen demanda duraran només una temporada. Ara s'obriran noves connexions amb el Canadà i amb Sant Petersburg. I aniran a més si hi ha gent que les utilitza.

-Mariano Rajoy ens deia la setmana passada, en una entrevista, que ell era més partidari de privatitzar els aeroports que de traspasar-los. I vostè?

-Jo sostinc des de fa anys, i no he canviat d'opinió, que l'aposta que hem de fer és un model mixt públic-privat. És així com funciona en molts països d'Europa. Un sistema descentralitzat amb participació pública.

-I serà possible?

-Jo crec que sí. Nosaltres lluitarem perquè això sigui així.

-Vostè que ha estat ministre, hi veu voluntat en el Govern espanyol?

-Algunes persones sí i d'altres potser no tant, però nosaltres treballarem per aquest objectiu. I arribarà.

-És necessari per a Catalunya organitzar uns Jocs de nacions o regions sense Estat?

-A una part de la societat catalana, segur que li agradaria un esdeveniment d'aquestes característiques. Ara, si vostè em diu si és la màxima prioritat, segur que no. De màximes prioritats n'hi ha unes quantes, però el Govern fa moltes més coses.

-En política exterior, és partidari d'anar a vendre molt Catalunya a fora?

-Hem de tenir unes relacions exteriors com a país que som, especialment amb els que tenim més relacions de caràcter comercial, de cooperació i solidaritat o

cultural. El primer viatge que realitzaré, a part d'haver anat primer a Brussel·les i aquesta setmana a Roma, serà al Marroc. Raons? Hi ha un elevat nombre de marroquins que viuen a Catalunya, un bon grapat de projectes que estan fent allà el Govern de Catalunya i ONGs, el 40% de les empreses espanyoles que hi ha al Marroc són catalanes, una part de les exportacions espanyoles són també d'empreses catalanes. Tot això justifica sobradament aquest viatge. Ni hem d'estar tot el dia viatjant, ni ens hem de quedar a casa. Treballar per Catalunya també vol dir representar i promocionar el país.